

Światowy Dzień Modlitwy
„Dam ci ukojenie: Przyjdź” (Mt 11:28-30)
Informacje o kraju przygotowane przez Komitet Krajowy ŚDM w Nigerii
6 marca 2026 r.

INTENCJA

Ten program wzywa wszystkich do zbliżenia się do Boga i znalezienia w Nim ukojenia. Kiedy całkowicie ufamy Bogu i mamy wiarę w Niego, nasze ciężary stają się lekkie i znajdujemy ukojenie. Program został napisany przez grupę ekumenicznych chrześcijanek z Nigerii w odpowiedzi na temat: „Dam ci ukojenie: Przyjdź” (Ew. wg św. Mateusza 11:28-30). Wspólnie – jako chrześcijanki – rozważaliśmy ten temat w kontekście naszych doświadczeń. Jako jeden naród mamy nadzieję zainspirować inne kobiety na świecie do zjednoczenia się i modlitwy. Kiedy ufamy Bogu, który dźwiga nasze brzemiona i przyjmujemy ukojenie, jakie przynosi światu, stajemy się jednym ciałem w Chrystusie.

I. Obraz Nigerii

A. Wątki geograficzne: kraj, klimat, zasoby naturalne

Nigeria leży na zachodnim brzegu Afryki, bogata w różnorodny krajobraz, który rozciąga się na 910 770 km² lądu i 853 km wybrzeża. Klimat Nigerii waha się od równikowego na południu do suchego na północy, z tropikalnym w regionach centralnych. Panują tu dwa sezony: suchy i deszczowy (mokry), przyczyniając się do bogatego potencjału rolniczego kraju.

Krajobraz kraju oferuje dużą przestrzeń na działalność rolniczą, przemysłową i handlową. Zasoby naturalne Nigerii są rozległe i zróżnicowane, w tym: olej, gaz ziemny i bogactwo minerałów stałych. Te zasoby odgrywają znaczącą rolę w kształtowaniu gospodarki i rozwoju kraju.

B. Wzorce ludności: różnorodność, grupy etniczne, podstawowe produkty spożywcze i zawody

Ponad 211-milionowa populacja Nigerii czyni ją najbardziej zaludnionym krajem w Afryce i siódmym co do wielkości zaludnienia krajem na świecie. Ten bogaty gobelin demograficzny utkany jest z ponad 250 grup etnicznych, z których każda wnosi unikalne wątki kulturowe do tożsamości narodu.

Trzy największe grupy etniczne w Nigerii to: Hausa-Fulani, Yoruba i Igbo. Hausa-Fulani przeważnie zamieszkują region północny, Yoruba koncentrują się w regionie południowo-zachodnim, a Igbo zajmują południowo-wschodnią część Nigerii. Poza tymi głównymi grupami etnicznymi, Nigeria jest mozaiką różnych innych społeczności etnicznych rozmieszczonych w różnych regionach. Należą do nich: Ijaw, Tiv, Kanuri, Nupe, Itsekiri, Efik i wiele innych, z których każda ma własne odrębne praktyki kulturowe, języki i struktury społeczne.

Różnorodność ta znajduje odzwierciedlenie w krajobrazie językowym Nigerii, który szczyty się ponad 500 rdzennymi językami. Wśród nich: Hausa, Igbo i Yoruba wyróżniają się jako główne języki lokalne, podczas gdy angielski służy jako język urzędowy, pozwalając na komunikację w tym kraju o wielu twarzach.

Zróżnicowana geografia Nigerii i różnice regionalne wpłynęły na uprawę i konsumpcję różnych podstawowych produktów spożywczych w całym kraju. W północnych regionach Nigerii, w szczególności na sawannie Sahel, powszechnie uprawiane są proso i sorgo będące podstawowymi

uprawami. W południowo-wschodniej części Nigerii podstawowymi produktami żywnościowymi są maniok i ignam.

W regionie delty Nigru, gdzie rolnictwo i rybołówstwo odgrywają znaczącą rolę, owoce morza są istotnymi elementami w lokalnej kuchni. Konsumpcja tych podstawowych produktów nie tylko utrzymuje populację Nigerii, ale także odzwierciedla różnorodność kulturową i tradycje kulinarne w różnych regionach kraju.

Tradycyjnie Nigeryjczycy byli znani jako wykwalifikowani rolnicy i handlowcy, a zawody te stanowiły podstawę wielu społeczności. Praktyki rolnicze w kraju różnią się w zależności od regionu, pod wpływem lokalnego klimatu i tradycji. Ta ewolucja zawodów odzwierciedla podróż Nigerii od społeczeństwa głównie rolniczego do bardziej zróżnicowanego pod względem gospodarczym, przy jednoczesnym zachowaniu silnych więzi z jej korzeniami kulturowymi.

C. Kanwa historii: starożytne korzenie i kolonialne wątki

Historia Nigerii to bogaty gobelin utkany ze starożytnych cywilizacji, różnorodnych migracji i wpływów kolonialnych. Na długo przed wytyczeniem nowoczesnych granic kraju, region ten był domem dla społeczeństw o wysokiej wiedzy, które pozostawiły niezatarte ślady w krajobrazie kulturowym.

Jedną z najwcześniej znanych cywilizacji na tym obszarze była kultura Nok, która rozkwitła między 1000 r. p.n.e. a 500 r. n.e. Lud Nok – znany ze swoich terakotowych rzeźb – położył podwaliny pod wytopienie żelaza w Afryce Zachodniej. Ich dziedzictwo jest nadal widoczne w tradycjach artystycznych współczesnej Nigerii.

Na południowym zachodzie cywilizacja Ife pojawiła się około XI wieku. Znana z naturalistycznych rzeźb z brązu i terakoty, Ife stała się głównym ośrodkiem polityki, duchowości i sztuki. Lud Joruba, potomkowie Ife, założył kilka miast-państw, z których najbardziej znanym było Imperium Oyo, które w szczytowym okresie kontrolowało rozległe terytorium.

Na północy powstały potężne imperia islamskie. Imperium Kanem-Bornu, którego początki sięgają IX wieku, stało się centrum islamskiej nauki i handlu. Miasta-państwa Hausa, a później kalifat Sokoto, dalej kształtowały polityczny i kulturowy krajobraz regionu.

Na południowym wschodzie lud Igbo rozwinął unikalny, zdecentralizowany system rządów. Ich społeczeństwo, charakteryzujące się demokracją wioskową, kontrastowało z bardziej hierarchicznymi strukturami ich sąsiadów.

Kolonizacja europejska miała dalszy wpływ na wzorce osadnictwa w Nigerii, ponieważ mocarstwa kolonialne ustanowiły swoją obecność i administrowały różnymi regionami.

Transatlantycki handel niewolnikami znacząco wpłynął na skład populacji Nigerii. Miliony osób z różnych grup etnicznych zostało siłą wywiezionych z Nigerii i przetransportowanych do różnych części obu Ameryk, co doprowadziło do powstania afrykańskiej diaspory. Powrót niektórych potomków tych niewolników, powszechnie znanych jako Afro-Brazylijczycy, Afro-Kubańczycy i Afro-Trynidadczy, przyczynił się między innymi do różnorodności kulturowej Nigerii.

W roku 1914 – kluczowym dla kraju – brytyjski administrator kolonialny lord Frederick Lugard połączył północny i południowy protektorat, tworząc jednostkę znaną jako Nigeria. Ten sztuczny twór połączył różnorodne ludy o odmiennej historii, kulturze i systemach politycznych pod jedną administracją, przygotowując grunt pod złożoną dynamikę współczesnej Nigerii.

D. Krajobraz duchowy: religijna mozaika Nigerii

Religia odgrywa znaczącą rolę w kształtowaniu kulturowej i społecznej tkanki Nigerii. Kraj ten jest znany ze swojej różnorodności religijnej, z różnymi religiami współistniejącymi i wpływającymi na życie jego mieszkańców. Główne religie w Nigerii to: chrześcijaństwo, islam, tradycyjne religie afrykańskie i niewielki odsetek wyznawców innych religii.

Chrześcijaństwo, wprowadzone przez europejskich misjonarzy w epoce kolonialnej, wywarło główny wpływ na życie religijne w całej Nigerii. Wyznania chrześcijańskie, w tym: rzymskokatolickie, anglikańskie, metodystyczne, zielonoświątkowe i różne niezależne kościoły, ugruntowały swoją znaczącą obecność. Wpływ chrześcijaństwa wykracza poza praktyki duchowe, odgrywając istotną rolę w rozwoju infrastruktury edukacyjnej i opieki zdrowotnej poprzez misyjne szkoły i szpitale. Wartości chrześcijańskie wpłynęły również na normy społeczne, struktury rodzinne i ramy moralne w wielu społecznościach nigeryjskich. Społeczność chrześcijańska w Nigerii ma zróżnicowany zakres praktyk i wyrażeń obejmujących elementy rodzimej kultury i tradycji. Na przykład w niektórych regionach pojawiły się synkretyczne formy chrześcijaństwa, łączące wierzenia chrześcijańskie z tradycyjnymi afrykańskimi praktykami religijnymi.

Islam, szczególnie rozpowszechniony w północnych regionach Nigerii, został wprowadzony poprzez handel i interakcje kulturowe z arabskimi i północno afrykańskimi kupcami. Większość nigeryjskich muzułmanów to sunnici, choć należą oni do różnych sekt i organizacji islamskich. Edukacja islamska – zapewniana przez szkoły koraniczne (madrasy) – odgrywa kluczową rolę w przekazywaniu wiedzy religijnej i wartości moralnych muzułmańskim dzieciom. Nigeria była świadkiem powstania islamskich ruchów i organizacji, które opowiadają się za islamską edukacją, opieką społeczną i udziałem w życiu politycznym. Ruchy te starają się promować wartości islamskie i chronić interesy muzułmanów.

Tradycyjne religie afrykańskie – poprzedzające zarówno islam, jak i chrześcijaństwo – obejmują szeroki zakres rdzennych wierzeń i praktyk, które różnią się w zależności od grupy etnicznej. Religie te obejmują kult duchów przodków, bóstw natury oraz praktykowanie tradycyjnych rytuałów i ceremonii. Pomimo wpływu chrześcijaństwa i islamu, tradycyjne religie afrykańskie nadal utrzymują się w wielu społecznościach.

Oprócz tych głównych religii, Nigeria jest domem dla niewielkiej, ale znaczącej liczby wyznawców innych religii. Należą do nich wyznawcy afrykańskich tradycyjnych religii specyficznych dla niektórych grup etnicznych, takich jak: religia Yoruba (Ifa), religia Igbo (Odinani) i religia Efik (Abasi Ibom). Co więcej, Nigeria jest także domem dla małych społeczności innych tradycji, w tym: buddyźmu, hinduizmu, sikhizmu i judaizmu. Choć liczebowo mniejsze, to te religijne społeczności przyczyniają się do różnorodności religijnej i pluralizmu Nigerii. Składają się one głównie z emigrantów, zagranicznych rezydentów lub Nigeryjczyków, którzy przyjęli te wyznania poprzez konwersję lub małżeństwo.

Współistnienie religii i tolerancja są istotnymi aspektami nigeryjskiego społeczeństwa, ponieważ kraj ten dąży do utrzymania pokoju i harmonii wśród swojej zróżnicowanej populacji. Dialog międzywyznaniowy, organizacje religijne i inicjatywy rządowe odegrały kluczową rolę we wspieraniu zrozumienia, promowaniu tolerancji religijnej i łagodzeniu konfliktów religijnych.

II. Bicie serca narodu

A. Rytmy gospodarcze: branże, wyzwania i możliwości

Nigeria to kraj o największej gospodarce w Afryce, z nominalnym produktem krajowym brutto (PKB) w wysokości 448 miliardów dolarów. Puls gospodarczy kraju jest napędzany przez różnorodne sektory, przy czym ropa naftowa i gaz odgrywają znaczącą rolę, odpowiadając za około 10% PKB. Gospodarka Nigerii nie jest jednak uzależniona wyłącznie od ropy naftowej; głównym źródłem zatrudnienia jest sektor rolniczy, przyczyniając się do około 20% PKB.

Sektor usług, w tym: telekomunikacja, usługi finansowe i handel, szybko się rozwija i oczekuje się, że znacząco przyczyni się do przyszłości gospodarczej Nigerii. Pomimo tych mocnych stron, kraj stoi przed problemami gospodarczymi, w tym: wysoką stopą bezrobocia, deficytem infrastruktury i potrzebą dywersyfikacji źródeł wymiany walut.

Gospodarka Nigerii charakteryzuje się zarówno możliwościami, jak i wyzwaniami. Podczas gdy kraj posiada znaczące zasoby naturalne i dużą, rosnącą populację, zmagają się również z kwestiami makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi, które wymagają rozwiązania w celu osiągnięcia trwałego globalnego wzrostu społecznego.

B. Puls polityczny: niezależność, zarządzanie i uczestnictwo obywatelskie

Krajobraz polityczny Nigerii ewoluował znacząco od czasu uzyskania niepodległości od brytyjskich rządów kolonialnych 1 października 1960 roku. Droga do niepodległości została ugotowana przez ruchy nacjonalistyczne i aktywizm polityczny prowadzony przez wybitne postacie, takie jak: Nnamdi Azikiwe, Obafemi Awolowo i Ahmadu Bello.

Przed uzyskaniem niepodległości Nigeria doświadczyła złożonej historii regionalizmu, administracji kolonialnej i napięć etnicznych. Kraj był podzielony na trzy główne regiony: Północny, Zachodni i Wschodni, z których każdy posiadał odrębne cechy polityczne, gospodarcze i kulturowe.

Pierwszym prezydentem Nigerii był Nnamdi Azikiwe, który objął urząd 1 października 1963 r., popierając przyjęcie konstytucji republikańskiej. Azikiwe był kluczową postacią w walce o niepodległość i był związany z Narodową Radą Nigerii i Kamerunów (NCNC), partią polityczną, która broniła interesów narodu nigeryjskiego.

Inni znaczący prezydenci od czasów Azikiwe:

General Yakubu Gowon (1966-1975): Gowon przejął władzę po wojskowym zamachu stanu w 1966 roku i był związany z Narodową Radą Wyzwolenia (NLC). Jego reżim doprowadził do nigeryjskiej wojny domowej, która trwała w latach 1967-1970.

Alhaji Shehu Shagari (1979-1983): Shagari, członek Narodowej Partii Nigerii (NPN), został pierwszym cywilnym prezydentem po okresie rządów wojskowych. Jego prezydentura była naznaczona wyzwaniami gospodarczymi i kontrowersjami politycznymi, a ostatecznie zakończyła się wojskowym zamachem stanu pod przywództwem generała dywizji Muhammada Buhariego.

General Muhammadu Buhari (1983-1985; 2015-2021): Buhari, poprzednio wojskowa głowa państwa, został wybrany na cywilnego prezydenta z ramienia partii Kongres Postępu (APC) w 2015 roku. Został ponownie wybrany na drugą kadencję w 2019 roku. Prezydentura Buhariego koncentrowała się na walce z korupcją, poprawie bezpieczeństwa i wdrażaniu reform gospodarczych. Jego kadencja prezydencka zakończyła się 29 maja 2023 roku.

Olusegun Obasanjo (1999-2007): Obasanjo, członek Ludowej Partii Demokratycznej (PDP), pełnił funkcję pierwszego cywilnego prezydenta po okresie rządów wojskowych. Jego prezydenturę charakteryzowały wysiłki na rzecz promowania demokratycznych rządów, reform gospodarczych i rozwoju infrastruktury.

Goodluck Jonathan (2010-2015): Jonathan, również członek PDP, objął prezydenturę po śmierci prezydenta Umaru Musy Yar'Aduy. Za jego kadencji miała miejsce rebelia Boko Haram, istotne były kwestie gospodarcze i kontrowersje polityczne.

Bola Ahmed Tinubu (2023- do czasów obecnych): Szef Bola Ahmed Adekunle Tinubu jest szóstym i obecnym prezydentem Nigerii. Był gubernatorem stanu Lagos w latach 1999-2007 i senatorem Lagos West w Trzeciej Republice. Tinubu, członek Kongresu Postępu (APC), został wybrany na następcę Buhariego 25 lutego 2023 r. po wyborach krajowych.

Krajobraz polityczny Nigerii charakteryzuje się systemem wielopartyjnym. Od 1999 r. Nigeria utrzymuje rządy demokratyczne, borykając się z takimi zjawiskami, jak: korupcja, nierówności ekonomiczne i kwestie bezpieczeństwa.

Udział kobiet w polityce stopniowo wzrastał na przestrzeni lat, choć nadal istnieją znaczne różnice. Podjęto wysiłki w celu doprowadzenia do równowagi płci w polityce nigeryjskiej, w tym wdrożenie programu Narodowej Polityki Płci w 2006 roku. Ponadto wprowadzenie działań takich, jak ustawa o równości płci i równych szansach, ma na celu zwiększenie reprezentacji kobiet w urzędach politycznych. Jednak nadal istnieją problemy związane z zapewnieniem przejrzystego zarządzania, sprawiedliwej reprezentacji i skutecznego wdrażania polityki.

Fundamenty społeczeństwa: edukacja i opieka zdrowotna

Edukacja odgrywa istotną rolę w kształtowaniu krajobrazu społecznego Nigerii. Dostęp do wysokiej jakości edukacji daje jednostkom wiedzę, umiejętności krytycznego myślenia i lepsze zrozumienie ich praw i obowiązków jako obywateli. Nigeria poczyniła postępy w zwiększaniu dostępu do edukacji, koncentrując wysiłki na osiągnięciu Celu Zrównoważonego Rozwoju ONZ, jakim jest zapewnienie wszystkim edukacji niewykluczającej i sprawiedliwej. Wyzwania te pozostają jednak nadal aktualne, szczególnie w obszarach odległych i zmarginalizowanych.

Rząd Nigerii podjął wysiłki w celu poprawy infrastruktury opieki zdrowotnej, rozszerzenia dostępu do usług opieki zdrowotnej i sprostania problemom zdrowotnym stojącym przed ludnością. Ustawa National Health Act z 2014 r. ustanowiła ramy dla powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego i nakreśliła role i obowiązki różnych partnerów w systemie opieki zdrowotnej.

W Nigerii kilka kwestii zdrowotnych wymaga uwagi i działań politycznych. Jednym z głównych problemów jest wysokie obciążenie chorobami zakaźnymi, w tym: malarią, gruźlicą i HIV/AIDS. Inny niepokojący obszar stanowią choroby niezakaźne (NCD), takie jak: choroby układu krążenia, cukrzyca i nowotwory. Zdrowie matek i dzieci to kolejna ważna dziedzina, w której kluczowe znaczenie ma zaangażowanie polityczne. Nigeria ma jeden z najwyższych na świecie wskaźnik umieralności matek i dzieci.

Nigeria podjęła wysiłki w celu rozszerzenia programów ubezpieczeń zdrowotnych, aby zapewnić ochronę finansową i poprawić dostęp do usług opieki zdrowotnej. Przejrzyste i odpowiedzialne systemy zarządzania mogą pomóc ograniczyć korupcję, zapewnić efektywne wykorzystanie zasobów opieki zdrowotnej i zwiększyć zaufanie publiczne do systemu opieki zdrowotnej.

C. Ekspresje kulturalne: kalejdoskop nigeryjskiej kreatywności

Bogata kultura Nigerii utkana jest z tradycji ponad 250 grup etnicznych, z których każda wnosi unikalne elementy do tętniącej życiem sceny artystycznej kraju. Ta różnorodność znajduje odzwierciedlenie w nigeryjskiej muzyce, tańcu, sztukach wizualnych i teatrze, które ewoluowały przez wieki i nadal wpływają na globalną kulturę.

Muzyka nigeryjska odzwierciedla różnorodność etniczną kraju, a każda grupa wnosi unikalne style i instrumenty. Jorubowie znani są ze swoich gadających bębnów, Hausa i Fulani z lutni goje, a Igbo z drewnianego bębna szczelinowego ekwe. Inne tradycyjne instrumenty obejmują: flety, ksylofony i instrumenty perkusyjne, wszystkie odgrywające kluczową rolę w opowiadaniu historii i zachowaniu kultury. Współczesna muzyka nigeryjska rozwijała się stopniowo z muzyki wina palmowego i pełnych przepychu lat dwudziestych, łącząc wpływy tradycyjne i zachodnie.

Taniec w Nigerii jest ściśle związany z muzyką i często służy celom rytualnym lub ceremonialnym. Każda grupa etniczna ma swoje własne tańce tradycyjne, takie jak: Yoruba Bata, Hausa Koroso czy Igbo Aladinma. Tańce te często opowiadają historie, świętują zbiory lub zaznaczają ważne wydarzenia życiowe.

Sztuki wizualne mają w Nigerii długą i bogatą historię. Kraj ten słynie z rzeźb z brązu i terakoty, zwłaszcza tych pochodzących ze starożytnego królestwa Beninu, datowanych na XIII wiek. Kultura Nok, która rozkwitła między 1000 r. p.n.e. a 500 r. n.e., wyprodukowała jedne z najstarszych znanych rzeźb z terakoty w Afryce. Nigeryjskie sztuki wizualne obejmują również żywe tradycje tekstylne, takie jak Adire (tkanina barwiona indygo) wśród Jorubów i misternie zdobione tykwy. W XX wieku artyści, tacy jak: Ben Enwonwu i Bruce Onobrakpeya, zdobyli międzynarodowe uznanie za swoje obrazy i grafiki, które łączyły tradycyjną afrykańską estetykę z technikami nowoczesnymi.

Teatr i opowiadanie historii zawsze były integralną częścią kultury Nigerii. Tradycyjne formy obejmują elementy tańca, muzyki i dramatu. W połowie XX wieku dramatopisarze, tacy jak: Wole Soyinka (późniejszy laureat literackiej Nagrody Nobla) i Ola Rotimi, rozwinęli wyraźnie nigeryjską tradycję teatralną, która często poruszała kwestie społeczne i polityczne.

Współczesna sztuka nigeryjska wciąż ewoluje, a artyści wszystkich form przekazu zyskują uznanie międzynarodowe. Przemysł filmowy, popularnie znany jako Nollywood, jest drugim co do wielkości na świecie pod względem rocznych produkcji filmowych. Literatura nigeryjska, od dzieł Chinua Achebe po współczesnych autorów, takich jak Chimamanda Ngozi Adichie, znacząco wpłynęła na literaturę światową.

III. Kobiety: trzon i istota Nigerii

A. Światowy Dzień Modlitwy: świadectwo jedności kobiet

Ruch Światowego Dnia Modlitwy w Nigerii jest potężnym świadectwem jedności i siły nigeryjskich kobiet. Wprowadzony w 1961 roku, ruch ten rozrósł się, obejmując kobiety z różnych wyznań chrześcijańskich w całym kraju oraz wspieranie współpracy ekumenicznej i duchowej solidarności. Od samego początku SDM stanowiło platformę do poruszania kwestii: społecznych, politycznych, religijnych i ekonomicznych wpływających na rodziny i społeczności.

1. Początki (1961-2018)

Ruch Światowego Dnia Modlitwy w Nigerii rozpoczął się w 1961 roku, wprowadzony przez Lady Eudorę Olayinkę Akanu-Ibiam z Kościoła Prezbiteriańskiego. Początkowo został on przyjęty przez kościoły członkowskie Chrześcijańskiej Rady Nigerii, w tym: anglikański, metodystyczny, prezbiteriański, baptystyczny i inne.

W 1962 r. w Lagos powstała organizacja Międzywyznaniowe Kobiety Chrześcijańskie – Interdenominational Christian Women (ICW), która później stała się znana jako Międzywyznaniowe Stowarzyszenie Kobiet Chrześcijańskich – Interdenominational Christian Women Association (ICWA).

Organizacja ta odegrała kluczową rolę we wczesnym rozwoju ruchu ŚDM w Nigerii.

Ruch ten stopniowo rozprzestrzenił się po całej Nigerii, docierając przez kolejne dziesięciolecia do różnych stanów i regionów.

2. Powstanie komitetu piszącego liturgię i wzmocnienie Komitetu Krajowego (2017-2021)

W sierpniu 2017 r., na Międzynarodowym Zgromadzeniu ŚDM w Brazylii, Komitet Krajowy ŚDM w Nigerii został wybrany do napisania liturgii ŚDM na rok 2026, z tematem przewodnim: „Pójdźcie do mnie (...), a Ja wam dam ukojenie” (Ew. wg św. Mateusza 11:28). Było to jak dostąpienie łaski, gdyż KK ŚDM w Nigerii był jeszcze na wczesnym etapie organizacji krajowej. Pomimo naszego raczkującego statusu i wyzwań organizacyjnych, zostaliśmy zaszczycony zaproszeniem jako komitet piszący liturgię.

W maju 2019 r., pod przewodnictwem Adejoke Backo (Mama Backo), utworzono Komitet Krajowy ŚDM w Nigerii. 28 maja 2019 r. przedstawicielki różnych wyznań chrześcijańskich zebrały się, aby wybrać przedstawicielki krajowe, a ewangelistka Dame Florence Nnenna Uche została wybrana na pierwszą przewodniczącą Komitetu Krajowego.

Wprowadzenie wybranych przedstawicielek krajowych odbyło się 6 marca 2020 r. w Chrześcijańskim Centrum Ekumenicznym w Abudży, w momencie, gdy pandemia COVID-19 zaczęła napływać do Nigerii. Ceremonię poprowadził Jego Eminencja dr Samuel C.K. Uche, ówczesny prałat Kościoła Metodystycznego Nigerii, w asyście innych wybitnych przywódców religijnych różnych wyznań.

Wkrótce po tym pełnym nadziei początku świat wkroczył w okres blokad i ograniczeń z powodu pandemii. Przez prawie dwa lata działalność KK ŚDM w Nigerii była poważnie ograniczona, a uroczystości odbywały się w ukryciu i w małych grupach. Jednak wraz ze złagodzeniem ograniczeń związanych z pandemią ruch zaczął nabierać rozpędu i rosnąć w siłę.

3. Proces pisania i ciągły rozwój (2022-2024)

Gdy nadszedł czas, aby rozpocząć proces pisania, Międzynarodowy Komitet ŚDM zapewnił kluczowe wsparcie za pośrednictwem dyrektor wykonawczej, Katie Reimer, którą czule nazywamy naszym „aniołem”. Od 28 kwietnia do 5 maja 2022 r. panie Katie Reimer i Queen Chisha (afrykańska przedstawicielka regionalna ŚDM) odwiedziły Lagos, aby przeprowadzić warsztaty na temat pisania liturgii i przygotowania materiałów na obchody w 2026 roku. To bezpłatne seminarium odegrało kluczową rolę w kierowaniu naszym procesem pisania i pokryciu kosztów uczestników z całej Nigerii.

Wizyta odbyła się w atmosferze serdecznej gościnności, a punktem kulminacyjnym było nabożeństwo dziękczynne, które odbyło się 30 kwietnia 2022 r. w kościele metodystycznym Trójcy Świętej w Lagos. Nabożeństwu przewodniczył Jego Eminencja dr Samuel Chukwuemeka Uche oraz inni wybitni przywódcy kościelni. Wizyta nie tylko przygotowała nas do pełnienia roli Komitetu Krajowego przygotowującego materiały na ŚDM 2026, ale także wzmocniła nasze kontakty z międzynarodową społecznością ŚDM.

Od tego czasu Komitet Krajowy ŚDM w Nigerii nadal rozwija się jako organizacja, tworząc struktury strefowe w całym kraju. Strefa Północno-Środkowa została utworzona 5 maja 2022 r., z Pst. Deborah Adaji jako koordynatorką. Inauguracja strefy Południowo-Zachodniej odbyła się 30 listopada 2023 r.,

a jej koordynatorką została Odejayi Taiwo. Strefa Południowo-Wschodnia została utworzona 20 czerwca 2024 r., a na jej czele stanęła Nneoma Mary Ugomma Onwukwe. Strefa Południowo-Południowa została utworzona 22 czerwca 2024 r., a jej koordynatorką została dr Patience Nwachukwu.

Trwają plany utworzenia stref Północno-Wschodniej i Północno-Zachodniej, których celem jest ukończenie krajowej struktury przed obchodami w 2026 roku. Ruch zyskał znaczną popularność, a uroczystości odbywają się obecnie na poziomie krajowym, stanowym i lokalnym w całej Nigerii.

B. Filary siły: wybitne kobiety nigeryjskie

Uznanie osiągnięć wybitnych nigeryjskich kobiet jest wyrazem uznania dla ich nieocenionego wkładu w społeczeństwo, zarówno w Nigerii, jak i na całym świecie. Ich sukcesy stanowią potężne świadectwo potencjału kobiet, przełamując stereotypy i rzucając wyzwanie tradycyjnym rolom płci. Podkreślając te osiągnięcia, dostarczamy wzorów do naśladowania młodszym pokoleniom i promujemy równość płci we wszystkich sektorach.

Niosące pochodnię w polityce i zarządzaniu

Ngozi Okonjo-Iweala jest wybitną ekonomistką, dyplomatką i dwukrotną minister finansów Nigerii, która została pierwszą kobietą i pierwszą mieszkanką Afryki na stanowisku dyrektora zarządzającego w Banku Światowym. W 2021 r. ponownie przeszła do historii jako pierwsza kobieta i pierwsza mieszkanka Afryki mianowana na stanowisko dyrektora generalnego Światowej Organizacji Handlu (WTO). Jej kluczowe osiągnięcia obejmują negocjacje w sprawie umorzenia długu Nigerii z Klubem Paryskim wierzycieli oraz opowiadanie się za globalnym rozwojem gospodarczym, ograniczeniem ubóstwa i równością płci.

Amina Mohammed pełni funkcję zastępcy sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, gdzie przewodniczy Grupie Zrównoważonego Rozwoju ONZ. Wcześniej była ministrem środowiska Nigerii odegrała kluczową rolę w promowaniu zrównoważonego rozwoju i równości płci na całym świecie. Jej przywództwo w inicjatywach na rzecz ochrony środowiska i zmian klimatycznych zyskało globalne uznanie, czyniąc ją silnym głosem afrykańskich kobiet w międzynarodowym zarządzaniu.

Obiageli Ezekwesili, ekonomistka i pedagog, pełniła funkcję wiceprezesa oddziału Banku Światowego w Afryce i ministra edukacji Nigerii. Jest współzałożycielką ruchu #BringBackOurGirls, opowiadającego się za uratowaniem uczennic z Chibok porwanych przez Boko Haram. Jej praca na rzecz reformy edukacji i przejrzystego zarządzania sprawiła, że stała się wiodącym głosem na rzecz zmian społecznych w Nigerii.

Pionierki w biznesie i przedsiębiorczości

Folorunsho Alakija, wiceprezes Famfa Oil Limited, jest jedną z najbogatszych kobiet w Afryce i wybitną bizneswoman. Jej przywództwo doprowadziło Famfa Oil do niezwykłego sukcesu w nigeryjskim przemyśle naftowym, podczas gdy jej inicjatywy filantropijne koncentrują się na prawach kobiet i niezależności ekonomicznej. Za pośrednictwem różnych platform opowiada się za wzmocnieniem pozycji kobiet i zapewnianiem możliwości aspirującym kobietom-przedsiębiorcom.

Ibukun Awosika, prezes First Bank of Nigeria i założycielka The Chair Centre Group, przełamała bariery w zakresie ładu korporacyjnego i przedsiębiorczości. Jej wkład w przywództwo w biznesie przyniósł jej szerokie uznanie, a jej programy mentorskie wsparły wielu młodych przedsiębiorców. Jako autorka i mówca motywacyjny konsekwentnie opowiada się za przywództwem kobiet w środowisku biznesowym i korporacyjnym.

Toyin Tofade przeszła do historii jako pierwsza czarnoskóra prezes Albany College of Pharmacy and Health Sciences (Uniwersytet Farmacji i Wiedzy o Zdrowiu w Albany) w 2022 roku. Jej wybitna kariera obejmuje znaczący wkład w edukację farmaceutyczną i role przywódcze w organizacjach zawodowych na całym świecie. Jej praca w grupach zadaniowych ds. różnorodności, równości i integracji pomogła stworzyć więcej możliwości w edukacji zdrowotnej, podczas gdy jej służba w American Association of Colleges of Pharmacy i International Pharmaceutical Federation (Amerykańskim Stowarzyszeniu Farmaceutycznych Szkół Wyższych oraz w Międzynarodowej Federacji Farmaceutycznej) wpłynęła na globalną politykę opieki zdrowotnej.

Mistrzyni w dziedzinie literatury i sztuki

Chimamanda Ngozi Adichie zdobyła światowe uznanie za powieści, takie jak: „Połówka żółtego słońca” i „Americanah”. Jej twórczość w mistrzowski sposób porusza tematy feminizmu, tożsamości i historii Nigerii, podczas gdy jej wykłady TED i eseje przyczyniły się do ważnych rozmów na temat równości płci. Jej opowiadania zdobyły wiele nagród literackich i uczyniły ją jednym z najbardziej wpływowych współczesnych głosów Afryki.

Nike Davies-Okundaye zmieniała nigeryjską sztukę dzięki swojej pracy jako artystka w dziedzinie tkanin, edukatorka i kuratorka. Jako założycielka Nike Art Gallery nadzoruje jedną z największych kolekcji sztuki afrykańskiej w Nigerii, jednocześnie aktywnie wspierając lokalnych artystów i pielęgnując kreatywność młodzieży. Jej międzynarodowe wystawy przybliżyły nigeryjskie tradycje artystyczne globalnej publiczności.

Wizjonerki w dziedzinie nauki i technologii

Francesca Nneke Okeke, profesorka fizyki na Uniwersytecie Nigerii w Nsukka, wniosła przełomowy wkład w zrozumienie ziemskiego pola magnetycznego i nauki o klimacie. Prowadzone przez nią badania przyniosły jej nagrodę L'Oréal-UNESCO For Women in Science Award, czyniąc ją wzorem do naśladowania dla kobiet w dziedzinach STEM (*Science, Technology, Engineering, Mathematics* – nauka, technika, inżynieria, matematyka). Poprzez swoją pracę i doradztwo nadal inspiruje nowe pokolenia afrykańskich naukowców.

Ndidi Nwuneli łączy przedsiębiorczość społeczną z innowacjami w rolnictwie jako współzałożycielka Sahel Consulting Agriculture & Nutrition Ltd. (Doradztwo w dziedzinie rolnictwa i żywności) oraz założycielka LEAP Africa (Leadership, Effectiveness Accountability & Professionalism – skoncentrowana na młodzieży organizacja rozwoju przywództwa, która zobowiązała się do wychowywania liderów, którzy przekształcą Afrykę). Jej praca koncentruje się na przekształcaniu afrykańskiego rolnictwa i poprawie bezpieczeństwa żywnościowego poprzez innowacyjne praktyki. Z powodzeniem wzmocniła pozycję drobnych rolników, jednocześnie opracowując zrównoważone rozwiązania dla wyzwań żywieniowych na całym kontynencie.

Mistrzyni sportu

Blessing Okagbare reprezentowała Nigerię na wielu Igrzyskach Olimpijskich i Mistrzostwach Świata, specjalizując się w sprincie i skoku w dal. Jej liczne afrykańskie rekordy i międzynarodowe osiągnięcia zainspirowały młodych sportowców na całym kontynencie, pokazując siłę determinacji i doskonałości w sporcie.

Tobi Amusan przeszła do historii w 2022 roku jako pierwsza Nigeryjka, która została mistrzynią świata i rekordzistką świata w lekkoatletyce. Jej niezwykle osiągnięcie, jakim było ustanowienie rekordu świata w biegu na 100 metrów przez płotki wynoszącego 12,12 sekundy, wraz z wieloma złotymi medalami w międzynarodowych zawodach, uczyniło ją wiodącą postacią w światowej lekkoatletyce.

Asisat Oshoala, grająca na pozycji napastnika w FC Barcelona Femení, była wielokrotnie nagradzana tytułem Afrykańskiej Piłkarki Roku. Jej sukcesy w międzynarodowej piłce nożnej nadal inspirują młode dziewczęta w całej Afryce do kontynuowania kariery sportowej i przełamywania barier płci w lekkoatletyce.

Echa zmian w aktywności społecznej i filantropii

Hafsat Abiola-Costello, założycielka Kudirat Initiative for Democracy (KIND), poświęca swoją pracę rozwojowi demokracji i praw człowieka w Nigerii. Dzięki swojej organizacji wzmacnia pozycję kobiet i młodzieży poprzez edukację i szkolenia przywódcze, kontynuując dziedzictwo aktywności demokratycznej swojej rodziny.

Bisi Adeleye-Fayemi jest orędowniczką praw płci jako współzałożycielka African Women's Development Fund i była pierwszą damą stanu Ekiti. Jej kampanie przeciwko przemocy w stosunku do kobiet i autorskie prace na temat wzmocnienia pozycji kobiet przyczyniły się do rozwoju praw kobiet w całej Afryce, a jej przywództwo zainspirowało liczne inicjatywy na rzecz równości płci.

Amanda Azubuike osiągnęła stopień generała brygady w armii amerykańskiej w 2022 roku, przełamując bariery dla kobiet pochodzenia nigeryjskiego w przywództwie wojskowym. Jej kariera w zakresie spraw publicznych i komunikacji strategicznej, pokazuje doskonałość kobiet w dziedzinach tradycyjnie zdominowanych przez mężczyzn, inspirując kobiety na całym świecie do pełnienia ról przywódczych.

Kobiety wiary

Foluke Adenike Adeboye („Mummy G.O.”) znacząco przyczyniła się do rozwoju Odkupionego Chrześcijańskiego Kościoła Bożego (RCCG) na całym świecie. Jej inicjatywa Feast of Esther (Święto Estery – globalne spotkanie kobiet w służbie) wzmacnia pozycję kobiet na całym świecie, a jej wsparcie dla inicjatyw edukacyjnych i zdrowotnych, poprawiło życie niezliczonych osób dzięki działaniom opartym na wierze.

Funke Felix Adejumo prowadzi Fundację Funke Felix-Adejumo, łącząc swoje role pastora, autorki i mówcy motywacyjnego, aby wzmocnić pozycję kobiet i dzieci. Jej dynamiczne kazania, publikowane prace i konferencje inspirują kobiety do wykorzystania ich potencjału, podczas gdy jej fundacja zapewnia kluczowe wsparcie poprzez stypendia i inicjatywy opieki zdrowotnej.

Ewangelistka **Dame Florence Uche** zrewolucjonizowała udział kobiet w Kościele Metodystycznym w Nigerii i poza nim. Jej przywództwo w działaniach Światowego Dnia Modlitwy na szczeblu krajowym dało głos ekumenicznej współpracy między kobietami chrześcijańskimi, podczas gdy jej ciągła aktywność na emeryturze pokazuje dożywotnie zaangażowanie w przywództwo kobiet oparte na wierze.

C. Wyzwania i triumfy: droga kobiet nigeryjskich

Kobiety i dziewczęta w Nigerii stoją w obliczu licznych wyzwań, które wynikają z głęboko zakorzenionej dyskryminacji i nierówności płci. Pomimo postępów w niektórych obszarach, normy kulturowe, tradycyjne praktyki i oczekiwania społeczne nadal utrudniają pełną realizację ich praw i potencjału.

Dyskryminacja ze względu na płeć wpływa na edukację, zatrudnienie i reprezentację polityczną. Dziewczęta często otrzymują mniej możliwości edukacyjnych niż chłopcy, co prowadzi do niższych wskaźników skali alfabetyzmu i ograniczonych perspektyw zawodowych. W miejscu pracy kobiety spotykają się z dyskryminacją przy zatrudnianiu, awansowaniu i wynagradzaniu, pomimo przepisów zakazujących takich praktyk. Ponieważ coraz więcej kobiet staje się głównymi żywicielkami swoich

rodzin, ponoszą one podwójny ciężar zarządzania zarówno obowiązkami domowymi, jak i generowaniem dochodów przy braku odpowiednich zmian w postawach społecznych.

Szczególnie na obszarach wiejskich i północnych, dziewczęta w wieku 12 lub 13 lat są zmuszane do zawierania małżeństw, które skracają ich edukację i zagrażają zdrowiu. Przemoc małżeńska i gwałty często nie są zgłaszane ze względu na piętno kulturowe i nieodpowiednią ochronę prawną, podczas gdy brak kompleksowych przepisów dotyczących przemocy domowej w niektórych stanach potęguje te problemy.

Wdowy w Nigerii znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji. Wiele z nich jest poddawanych okrutnym i poniżającym tradycyjnym praktykom po śmierci męża, w tym picie wody używanej do mycia zwłok męża w celu „udowodnienia” swojej niewinności. Prawa własności są często naruszane, a teściowie siłą przejmują majątek, który słusznie należy do wdowy i jej dzieci. Niektóre wdowy są nawet „dziedziczone” przez męskich krewnych zmarłego męża, co jest praktyką lekceważącą ich autonomię i prawo wyboru. Podczas ceremonii pogrzebowych mogą być zmuszane do spania na podłodze, golenia głów lub noszenia specjalnych ubrań żałobnych przez dłuższy czas.

Sprostanie tym wzajemnie powiązanych wyzwaniom wymaga wielopłaszczyznowego podejścia, w tym reform prawnych, edukacji, wzmocnienia pozycji ekonomicznej i zmiany postaw społecznych. Postęp zależy zarówno od działań rządu, jak i inicjatyw oddolnych, w których mężczyźni są aktywnymi sojusznikami w walce o równość płci. Jedynie poprzez kompleksowe, trwałe wysiłki Nigeria może stworzyć bardziej sprawiedliwe społeczeństwo dla wszystkich swoich obywateli.

IV. „Nigeryjskie” pory roku

A. Wiosna Niepodległości: narodziny narodu

Wiosna niepodległości Nigerii rozpoczęła się 1 października 1960 r., gdy kraj wyłonił się spod brytyjskich rządów kolonialnych. Okres ten był naznaczony nadzieją i optymizmem dla nowo suwerennego narodu. Kluczowe postacie, takie jak Nnamdi Azikiwe, który został pierwszym prezydentem w 1963 roku, wprowadziły kraj w tę nową erę. Nowy hymn narodowy, „Nigeria, we hail thee” (Nigerio, witamy cię), odzwierciedlał ducha jedności i dumy z raczkującego narodu.

B. Lato wzrostu: rozkwit gospodarczy i kulturalny

Lata 70. przyniosły okres boomu gospodarczego, napędzanego głównie przez sektor naftowy. W tym okresie nastąpił szybki rozwój infrastruktury i rozkwit klasy średniej. Pod względem kulturowym Nigeria przeżyła renesans, wraz z powstaniem afrobeatu (gatunek muzyczny łączący afrykańskie rytmy i tradycje z jazzem, funkiem i soulem), którego pionierem był Fela Kuti oraz pojawieniem się uznanej na całym świecie literatury autorów, takich jak Chinua Achebe. Nowy hymn narodowy, „Powstańcie, rodacy”, przyjęty w 1978 roku, odzwierciedlał rosnącą pewność siebie narodu i wezwanie do służby.

C. Jesień wyzwań: konfrontacja ze sprawami narodowymi

Kolejne dekady przyniosły jesień wyzwań. Nigeria zmagala się z niestabilnością polityczną, w tym z okresami rządów wojskowych. Wojna białfrańska (1967-1970) pozostawiła głębokie blizny na psychice narodowej. Wyzwania gospodarcze pojawiły się wraz z wahaniami cen ropy naftowej i potrzebą dywersyfikacji. Na pierwszy plan wysunęły się kwestie społeczne, takie jak: napięcia etniczne, korupcja i nierówności. Jednak w tym okresie nastąpił również wzrost ruchów społeczeństwa obywatelskiego i rosnące wezwanie do demokratycznych rządów.

D. Zima odporności: przewycięzanie przeciwności losu

Koniec XX i początek XXI wieku był dla Nigerii zimą odporności. Kraj powrócił do demokratycznych rządów w 1999 roku, stojąc przed wyzwaniem odbudowy instytucji i wspierania jedności narodowej. Pomimo przeszkód, takich jak: rebelia Boko Haram i recesja gospodarcza, Nigeria wykazała się niezwykłą elastycznością. Okres ten przyniósł znaczące postępy w obszarach, takich jak: gospodarka morska, telekomunikacja, rozrywka (wraz z powstaniem Nollywood) i nowe przedsięwzięcia technologiczne.

E. Wieczny Cykl: ciągła odnowa i nadzieja

Obecnie Nigeria znajduje się w cyklu ciągłej odnowy i nadziei. Kraj stoi w obliczu ciągłych wyzwań, takich jak: zmiany klimatu, dywersyfikacja gospodarcza i nierówności społeczne. Jednak szczyci się również młodą, dynamiczną populacją napędzającą innowacje w technologii, sztuce i biznesie. Odrodzenie oryginalnego hymnu narodowego w 2024 roku symbolizuje ponowne połączenie z podstawowymi wartościami jedności w różnorodności.

W obliczu obecnych wyzwań Nigeria czerpie siłę ze swojej bogatej historii, różnorodnych kultur i niezłomnego ducha narodu. Naród nadal ewoluje, dążąc do wykorzystania swojego potencjału jako lidera w Afryce i na arenie międzynarodowej. Na każdym etapie swojej podróży Nigeria wykazuje trwałą zdolność do odnowy, dostosowując się do nowych realiów, jednocześnie trzymając się marzenia o zjednoczonym, zamożnym i pokojowym narodzie.

V. Nigeryjski duch: echa tożsamości w hymnie i przyrzeczeniu

A. Hymny narodowe: ewoluujące głosy narodu

Hymny narodowe Nigerii są potężnymi symbolami ewoluującej tożsamości i aspiracji kraju. Od czasu uzyskania niepodległości naród miał dwa hymny, z których każdy odzwierciedlał ducha swoich czasów i zmiany w krajowym postrzeganiu siebie.

1. Pierwszy hymn narodowy (1960-1978, przywrócony w 2024 r.):

*Nigerio, witamy cię, nasza droga ojczyzno,
Chociaż plemię i język mogą się różnić, W braterstwie stoimy,
Wszyscy Nigeryjczycy, dumni, że mogą służyć naszej suwerennej Ojczyźnie.*

*Nasza flaga będzie symbolem, że prawda i sprawiedliwość panują,
W pokoju lub bitwie uhonorowany, I to liczymy jako zysk,
By przekazać naszym dzieciom sztandar bez skazy.*

*Boże całego stworzenia, Spełnij naszą jedyną prośbę,
Pomóż nam zbudować naród, w którym nikt nie jest uciskany,
Niech Nigeria będzie błogosławiona pokojem i dostatkiem.*

Hymn ten, używany od 1960 do 1978 roku, podkreśla jedność w różnorodności, dumę z narodu i modlitwę o sprawiedliwą i pokojową Nigerię. Jego słowa podkreślają zaangażowanie kraju w braterstwo pomimo różnic w „plemieniu i języku”.

2. Drugi hymn narodowy (1978-2023)

*Powstańcie, rodacy,
wezwanii Nigerii posłuszni,
By służyć naszej ojczyźnie
Z miłością, siłą i wiarą.
Praca naszych bohaterów z przeszłości
Nigdy nie pójdzie na marne,
By służyć sercem i mocą Jednemu narodowi
Związanemu wolnością, pokojem i jednością.*

*O Boże stworzenia,
kieruj naszą szlachetną sprawą
Prowadź naszych przywódców właściwie
Pomóż naszej młodzieży poznać prawdę
W miłości i uczciwości wzrastać
I żyć w sprawiedliwości i prawdzie
Osiągnąć wielkie, wzniosłe wyżyny
Aby zbudować naród, w którym zapanuje pokój i sprawiedliwość.*

Drugii hymn, używany w latach 1978-2023, wzywa Nigeryjczyków do służby, patriotyzmu i budowania narodu, podkreślając poświęcenie dawnych bohaterów i dążenie do odzyskania kraju kierującego się prawdą i sprawiedliwością.

W 2024 roku, pod przewodnictwem prezydenta Boli Ahmeda Tinubu, Nigeria podjęła decyzję o powrocie do pierwszego hymnu.

Oba hymny nadal odgrywają kluczową rolę w życiu narodowym Nigerii, śpiewane w szkołach, na oficjalnych uroczystościach i podczas uroczystości państwowych. Służą jako codzienne przypomnienie historii kraju, różnorodności i wspólnych celów, mając za zadanie wzmocnienie poczucia jedności wśród Nigeryjczyków, pomimo wyzwań związanych z budowaniem narodu w złożonym, wielokulturowym społeczeństwie.

B. Narodowe Przyrzeczenie: zobowiązanie do jedności i służby

Skomponowane w 1976 roku przez profesor Felicię Adebolę Adedoyin, szanowaną nigeryjską akademikę i lingwistkę, Narodowe Przyrzeczenie odzwierciedla powojenne dążenie Nigerii do jedności i patriotyzmu.

Deklaracja brzmi następująco:

*Zobowiązuję się wobec Nigerii, mojego kraju,
Być wiernym, lojalnym i uczciwym,
Służyć Nigerii ze wszystkich sił,
Bronić jej jedności,
I strzec jej honoru i chwały,
Tak mi dopomóż Bóg.*

Przyrzeczenie to, recytowane codziennie w szkołach i podczas uroczystości państwowych, służy jako siła jednocząca, zapewniając wspólne wartości, które wykraczają poza różnice etniczne, religijne i regionalne. Jego trwałe znaczenie świadczy o sukcesie w uchwyceniu podstawowych aspiracji narodowych i wspieraniu wspólnego poczucia zaangażowania w dobro Nigerii.

VI. W obliczu jutra: wyzwania i nadzieje Nigerii

A. Zmiany klimatu: dostosowanie do zmieniającego się świata

Nigeria stoi w obliczu poważnych wyzwań środowiskowych związanych ze zmianami klimatu. Rosnące temperatury i nieregularne opady deszczu wpływają na rolnictwo i zasoby wodne, podczas gdy wzrost poziomu morza zagraża społecznościom przybrzeżnym. Na północy postępujące powiększanie się terenów pustynnych prowadzi do utraty gruntów ornych i zwiększonej konkurencji w zakresie zasobów.

W reakcji na powyższe zjawiska Nigeria opracowała kompleksowe strategie, w tym ratyfikację porozumienia paryskiego w 2017 r. i wdrożenie krajowej polityki w zakresie zmian klimatu. Kraj koncentruje się na rozwoju energii odnawialnej i uczestniczy w projekcie Wielkiego Zielonego Muru w celu zwalczania powiększania się terenów pustynnych. Poprzez te inicjatywy i odporne na zmiany klimatu praktyki rolnicze, Nigeria pracuje nad ochroną środowiska i zapewnieniem bezpieczeństwa żywnościowego dla przyszłych pokoleń.

B. Rozwój sytuacji gospodarczej: żeglowanie po globalnych rynkach

Nigeria, pozostając największym krajem afrykańskim pod względem gospodarczym, stoi przed złożonymi wyzwaniami ekonomicznymi. Choć eksport ropy naftowej tradycyjnie napędzał wzrost gospodarki, zależność ta spowodowała podatność na globalne wahania cen. Naród aktywnie pracuje nad zróżnicowaniem gospodarki poprzez rolnictwo, usługi i produkcję, jednocześnie zajmując się znacznymi brakami infrastruktury w transporcie i dostawach energii.

Pomimo potencjału gospodarczego, powszechne ubóstwo i bezrobocie wśród młodzieży pozostają palącymi problemami. Wyzwania te wymagają ciągłego koncentrowania się na zrównoważonym rozwoju i tworzeniu miejsc pracy, aby zapewnić, że wzrost gospodarczy Nigerii przyniesie korzyści wszystkim jej obywatelom.

C. Ewolucja społeczna: niwelowanie podziałów i wspieranie jedności

Zróżnicowany etnicznie, religijnie i kulturowo krajobraz Nigerii stwarza zarówno wyzwania, jak i możliwości dla spójności społecznej. Naród nadal pracuje nad wspieraniem jedności wśród swojej zróżnicowanej populacji, jednocześnie zajmując się krytycznymi potrzebami w zakresie edukacji, opieki zdrowotnej i infrastruktury. Wysiłki na rzecz promowania równości płci i zwiększenia udziału kobiet we wszystkich sektorach społeczeństwa pozostają kluczowe dla tej ewolucji. Szybki rozwój obszarów miejskich obciąża istniejące zasoby, podczas gdy obawy o bezpieczeństwo, szczególnie na północnym wschodzie, wpływają na stabilność społeczną i rozwój.

Nigeria wykazuje jednak niezwykłą elastyczność. Z największą w Afryce populacją młodzieży, obfitymi zasobami naturalnymi i dynamicznym wzrostem w sektorach technologii i rozrywki, kraj ten jest bardzo obiecujący. Dzięki ciągłemu skupieniu się na dobrych rządach, dywersyfikacji gospodarczej i integracji społecznej – w tym wzmocnieniu pozycji kobiet – Nigeria stale zmierza w kierunku wykorzystania swojego potencjału jako bardziej zamożnego i zjednoczonego narodu.

Tłumaczyła: Ewa Wysogrocka